

TRIBUNA

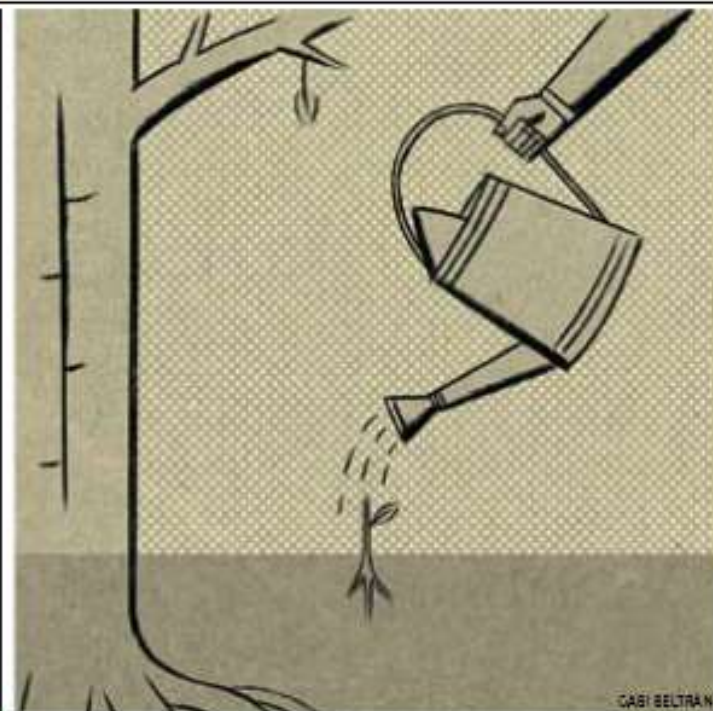
L'any europeu contra la pobresa

Les polítiques socials són les primeres damnificades dels plans d'austeritat

TERESA

CRESPO

PRESIDENTA D'ENTITATS CATALANES D'ACCIÓ SOCIAL (ECAS)

CABI BELTRAN

En l'any europeu de la lluita contra la pobresa, les polítiques socials han estat les principals damnificades de la resposta del Govern central a les pressions internacionals per reduir el dèficit espanyol. Les mesures del decret d'austeritat s'han limitat a retallar despeses, en lloc d'establir vies per incrementar els ingressos i reactivar l'economia des d'un punt de vista productiu, capaç de generar ocupació i crear les condicions necessàries per sortir de la crisi amb un teixit social enfortit. El compromís anunciat pel Govern català d'augmentar la pressió fiscal a les rendes més altes és el primer senyal positiu per part de les administracions des que Rodríguez Zapatero va fer saltar les alarmes amb un pla que contradeia absolutament el discurs mantingut fins aleshores.

El nou Estatut recull l'esperança de disposar de més ingressos per al desenvolupament d'una societat més justa i cohesionada, però el xoc entre el marc legislatiu i la realitat quotidiana es pot palesar a molts nivells. Les legislacions internacionals i nacionals reconeixen nombrosos drets que, a la pràctica, no es fan efectius: en l'alimentació, l'habitatge, la renda mínima, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes...

Des de les entitats d'acció social lluitem perquè aquests drets siguin una realitat i reivindicuem l'interès general, els serveis públics i el quart pilar de l'Estat del benestar com a patrimoni de la ciutadania. La situació de crisi requereix mesures pal·liatives, certament, però no hem de perdre de vista la feina de fons, que passa per desplegar plenament el marc legislatiu. No podem deixar que la conjuntura actual posi en perill l'aplicació de lleis estatals i autonòmiques ja aprovades: serveis socials, autonomia personal i dependència, infància, acollida o violència de gènere.

L'experiència del dia a dia i la proximitat amb els col·lectius més desafavorits ens diu que la prevenció dels processos que generen situacions irreversibles vers la marginació i l'exclusió han de ser la primera urgència social. El bagatge de les organitzacions que treballem per promoure la plena ciutadania de totes les persones ha de servir perquè, des del moment de la seva concepció, les polítiques socials siguin capaces de respondre als reptes i fenòmens emergents. La coordinació entre l'Administració i les entitats és fonamental per construir un nou model social i econòmic que tregui algun profit de la situació a què ens ha abocat el capitalisme sense ètica ni límits, basat en la maximització

No podem permetre que la conjuntura actual posi en perill l'aplicació de lleis ja aprovades

Les polítiques socials són una inversió justa a de la lluita preventiva contra l'exclusió

del benefici individual, el malbaratament dels recursos naturals i comuns, la insensibilitat vers les desigualtats i l'enriquiment accelerat, especulatiu, irresponsable i no sempre respectuós amb la legalitat.

Cal redescobrir la responsabilitat social compartida i reivindicar els drets de l'individu com a finalitats prioritàries: el bé social que cal produir no és un altre que el mateix treball, entès com la veritable riquesa que cal cobejar per donar oportunitats de rebre a tota la ciutadania. La potencialitat econòmica de l'activitat que genera l'atenció a les persones a l'hora de crear ocupació amb visió de futur és una de les vies essencials de recuperació econòmica. L'augment de la inversió en protecció social

avui és el 20% del PIB i hauria d'assolir com a mínim el 27% de mitjana europea—ha d'anar acompanyat de mesures que vagin a la vertadera arrel de les desigualtats.

El pla per a la inclusió i la cohesió social a Catalunya s'ha d'aplicar d'una manera ràpida i profunda, incloent previsions d'actuacions, pressupost suficient i indicadors avaluable. El traspàs a Catalunya del 50% dels fons del 0,7% de l'IRPF per a fins socials, l'elaboració d'una nova Llei de Mecenatge que reconegui beneficis fiscals per incentivar aportacions privades a projectes socials, i l'índex de suficiència per complementar les pensions no contributives—previst a la llei de prestacions econòmiques—ajudarien a assolir els objectius.

Les polítiques socials han demostrat ser una eina eficaç per lluitar contra la pobresa: a Catalunya redueixen la taxa de risc a la meitat, d'un 33% a un 16,6% de la població. Ara cal potenciar-les més que mai i entendre-les no com una despesa, sinó com una inversió justa en el marc d'una lluita preventiva contra la pobresa i l'exclusió. ●

PER OPINAR SOBRE L'ARTICLE
blogs.publico.es

ecas@acciosocial.org